

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
na dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogrske dežele:
celoletno . . . K 25—
polletno . . . K 12-50
četrletno . . . K 6-80
mesečno . . . K 2-10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inserate) se
plačuje od četerostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 167.

Telefonska številka 85.

Celje, v ponedeljek, dne 26. julija 1909.

Čekovni račun 48.817.

Leto I.

Žurnalistiški bečarji.

Madžarji so še do nedavna veljali pred Evropo za posebno vitežki narod. Slovanski narodi, ki so na svojem telesu okusili to mongolsko vitežtvo, so je prvi spoznali in tudi povedali, da to niso vitezi ampak bečarji. Toda ljudje so na sploh konservativni in se trdovratno drže starih predsodkov in krivih nazorov. Madžarom so enkrat dali častni naslov vitežtva in pri tem so ostali; je li ta naslov opravičen ali ne, je li v zgodovini in v dejanjih utemeljen, po tem ni nikdo vprašal. Ta predsodek je tvoril del inventarja starih in zato tudi „posvečenih“ prepričanij in nazorov in je bil nekako nedotakljiv in neomajen. Na srečo pa sta se končno našla dva moža, katerim ta „posvečenost“ madžarskega vitežtva ni imponirala, hotela sta jo sama preskušati in preiskati. Lotila sta se ne-hvaležnega dela, podvrgla sta madžarsko vitežtvo strogi pa nepristranski skušnji — in glej, „svetinja“ ni skušnje prestala. Preiskovalca pa — bila sta Björnsterne Björnson in Seaton-Watson — sta imela pogum rezultate svojih študij dati vsemu svetu na znanje in posledica je bil popoln polom madžarskega vitežtva. Danes jim dajejo ta častni naslov samo še Hohenzollerci, cesar Viljem, njegov sin in njegov brat pri njih posetih na Ogrskem, vsi drugi pa dobro vedo, kaj si imajo v teh vitežih misliti. Pred par dnevi so nam dali pa tudi madžarski žurnalisti prav dragocen dokaz o pravi vrednosti madžarskega vitežtva, madžarske svobodoljubnosti. Ta dokument podajamo tu svojim čitateljem.

Do tega pa je prišlo tako le:

Francosko javno mnenje je vsled požrtvovalnosti nekaterih francoskih činiteljev, med katerimi vidimo najboljše prijatelje Slovanov, precej dobro informirano o zagrebškem procesu. V mnogoštevilnih časopisih so bili objavljeni obširni članki iz peresa najboljših francoskih publicistov, kakor Victor Berard, Georges Gaulis in dr. Bila je izdana tudi posebna brošura, v kateri so bili ponatisnjeni ti članki in mnenja najboljših mož kulturnega sveta. Pod utisom teh poročil so poslali glavni uredniki in ravnatelji vseh velikih parizkih dnevnikov na odreso predsednika društva madžarskih žurnalistov g. Evgena Rákosija ta le telegram:

„Podpisani francoski novinarji se obračajo na madžarske kolege s prošnjo, naj se v imenu vsega novinstva zavzamejo za obtožence v zagrebškem procesu, v katerem so nedolžni možje naravnost le zaradi njih prepričanja toženi, v katerem se pričanja proti njim opirajo samo na objavljenje in širjenje časopisov, letakov in koledarjev, katerih zaplembo niso oblasti nikdar ukrenile. Francoski novinarji prosijo madžarske kolege, naj zabranijo, da bi z nepopravnim atentatom ne bile zadete pravice misli in tiska.“

Ta izjava je prav trpko zadela madžarsko javnost. Rákosi je sklical madžarske novinarje na posvetovanje

na petek, dne 23. t. m., da bi mogli odposlati Francozom primeren odgovor.

Na tem shodu je bila sprejeta resolucija, v kateri se pravi:

„Zbrani žurnalisti morajo pripomniti glede prošnje, naj bi uveljavili svoj vpliv v korist obtoženih, katerih pravda se ravnokar razpravlja v Zagrebu, da ima Hrvatska kot sestrska dežela Ogrske svoje pravosodstvo, ki je popolnoma od Ogrske neodvisno ter da Hrvatsko jako ljubosumno varuje svoje avtonomne pravice, posebno proti Ogrski. Ogrski žurnalisti bi izzvali vihar nejevolje ter bi bili zavrženi, ako bi poskusili uplivati na razvoj še nezavršenega sodnega zaslišanja pri hrvatskem sodišču, kakor si to francoski kolegi želijo. Sicer pa moramo pripomniti, da so francoski kolegi napačno pončeni, kajti v omenjenem zagrebškem procesu ne gre začasniške članke, letake in koledarje temveč za sistematičen upor, ki je bil proglaševan s prižnic, v šolah in v političnih društvih, nadalje gre za puntarsko zaroto, ki se je izvajala v tuji državi, za utihotapljenje orožja, za priprave na upor in končno za odtrganje gotovega dela državnega ozemlja. Sodno postopanje ima baš namen dognati, kaj je na teh obtožbah utemeljenega, kaj neutemeljenega.“

Končno moramo izjaviti, da moramo kot člani madžarskih časopisov, prošnjo francoskih novinarjev v kolikor izvira iz predpostavljjanja, da ima madžarski narod in madžarsko novinstvo specifičen interes na rezultatu zagrebške pravde, zavrniti. Ogrsko nima na zagrebškem procesu nikakega družega interesa kakor vsaka druga dežela, t. j. da bi hrvatsko sodišče dokazalo, da je zaupanja vredna institucija pravičnosti in da je pred forum evropske javnosti hranitelj in ne preganjevalec individualnih nazorov.“

Predsednik, ki je to resolucijo na dolgo in široko utemeljeval, je bil poverjen, da pošlje prepis tega sklepa vsem onim francoskim žurnalistom, ki so podpisali omenjeno prošnjo.

Mi pribijamo odgovor madžarskih žurnalistiških bečarjev, ki je ob enem novo pero v vencu, s katerim jim nekaj evropska nevednost in brezmišelnost ovila „vitežke“ glave. Mi smo vedeli, da so bečarji, hvaležni smo pa francoskim žurnalistom, da so je na tak lep način prisilili, da so to svoje bečarstvo sami in pred celim svetom priznali. Te zasluge Francozom nikdar ne pozabimo. Hvala Vam velika, gospoda!

Politična kronika.

d O položaju. V tej neznosni vročini se peča prav mnogo listov s političnim položajem. Vsak vidi stvar drugače. Duševno krofasta „Tagespost“ trdi, da je sedaj prišel trenotek, ko bi si Nemci lahko zgradili v Avstriji pri-

jetnejše domovanje, kakor so je imeli do sedaj. Rešili so Bienertovi vladi življenje, ne da bi se ji bili prodali (?) To je bilo modro. Vlada je „nemško-naprednim“ (?) strankam naklonjena (mogoče, pa potem bi to samo dokazovalo, da se je nemško napredništvo uklonilo pod Gessmanovo komando), vnanja politika stoji pod berolinskimi uplivom (To je res, notranja in vnanja politika stoji pod nemškim vplivom, ali pod nemško-naprednim ali nemško-nazadnjaškim je za nas brez pomena, zdi se nam le, da se Bienertovi vladi tudi kilave nemške naprednosti ne more očitati in da se jo lahko imenuje nemško-reakcionarno najhujše sorte). „Tagespost“ zaklinja nemške stranke, naj se pospešijo — sedaj ali nikdar več! Če zamude to za nje tako ugodno priliko za vedno utrditi nemško nadvlado v Avstriji sedaj, ko so oni (Nemci) jeziček na vagi in lahko po svoji volji odločujejo, potem se ta pogrešek ne bo dal več popraviti, kajti kdo ve, kedaj bo kazalo politike na Ballplatz (sedež vnanjega ministerstva) zopet namerjeno na Berlin in kedaj se zopet rodi kak — Šusteršič! Kaj si ta listič z namigavanjem na Šusteršiča misli, ne vem. Če misli, da je Šusteršič s svojim postopanjem brez potrebe za par mesecev utrdil položaj vlade in Nemcev — ima pač prav. To smo trdili tudi mi in tega prepričanja smo tudi danes, ako pa stavijo Nemci svoje nade v Šusteršiča, da jim bode pomagal utrditi nadvlado Nemčije nad Avstrijo, v tem se, tako vsaj upamo, „Tagespost“ moti, ako bi pa to v resnici poskusil, bi s tem sebe in pa klerikalno stranko, kateri načeljuje na Slovenskem, pokopal.

d Ščuvanje proti Slovincem v Trstu. Italjanski listi pozivajo italjansko meščanstvo v Trstu, naj bojkotirajo Slovence ter predlagajo, naj se osnuje mestna pralnica, katera bi odvzela vsem slovenskim pericam v okolici delo; nadalje pozivajo italjanski listi meščane, naj ne kupujejo več ne kruha od Brškic ne mleka od okoličank in naj odpovedo vsem slovenskim deklam službe. Vsi ti predlogi so prav tako brezsrčni, kakor so brezmišelnost in dokazujejo samo to, kako stopnjo bestialnosti so dosegli že nekateri prevneti italjanski nacionalci, katerih italjanstvo je prav gotovo zelo zelo mlado in ne prenese tudi najbolj površne preiskave. Slovenskim pericam bi z ustanovitvijo pralnice vtegnili pač nekaj škodovati, kar se pa kruha in mleka tiče, naj le poskusijo, prepričali se bodo kmalo, da bo v Trstu več ljudi, ki bodo rajše resignirali na Piccolove in Indipendetejeve fraze kot pa na — kruh naših okoličank; o mleku niti ne govorimo, gospodje morajo Bogu hvaliti, da ga sploh dobe in če bi jim mleko slovenske okolice ne šlo v slast, bi je morali dobivati iz Kranjskega in Štajerskega, Italija tega blaga ne izvaža. Kar se končno dekel tiče, je tudi tako, da so danes službočajniki v večnih zadregah, kje bodo dobili koga, ki bi hotel vsto-

piti k njim v službo. Ta italjanski bojkot je torej prazen strah — drugače pa je in drugače bode, ako bodo ne samo okoliški Slovinci, ampak Slovinci povsod in z njimi tudi Hrvatje in Srbi začeli italjanske trgovce v Trstu bojkotirati. Ta bojkot združeni Jugoslovani dandanes lahko izvedejo, morajo ga pa sistematično organizirati in dosledno izvesti, potem bodo Italjani kmalo drugače piskali. Mi smo dosedaj gospodarski izkoriščani, zato smo ital. in nemškim trgovcem in podjetnikom kot delavna moč in kot kupec njih produktov ali odjemalci njihovega blaga bolj potrebni kot pa oni nam. To zavest treba vzbujati v naših masah, potem pojde gospodarska organizacija uspešnejše izpod rok.

d Rusinski poslanci so imeli te dni v Lvovu svoje posvetovanje. Konstatirali so, da je Bienertova vlada še bolj utrdila poljsko nadvlado v Galiciji. Ta vlada je dvakrat zaključila zasedanje parlamenta in se sploh tako ponaša, kakor bi hotela absolutistiško vladati. Rusini bodo zato Bienertov sistem s kar najostrejšimi sredstvi pobijali ter delali na to, da ga strmoglavijo. Ako se sedanji kabinet do jeseni vzdrži, stopijo rusinski poslanci v zvezo s poslanci onih narodnosti, katere vlada zanemarja in so prepričani, da je bode ves rusinski narod v opoziciji proti vladi podpiral.

v Ogrsko. Podpredsednik stranke neodvisnosti grof Bathany je priobčil članek, v katerem pravi, da je fugija mogoča samo med ustavoverno stranko in stranko neodvisnosti, dečim je s 1867tniki vsako paktiranje nemogoče.

Grozna toča v spodnjem ormoškem okraju.

Iz Ormoža nam poročajo: Dne 24. julija t. l. ob 5. uri popoldne je toča v celem spodnjem ormoškem okraju uničila popolnoma vse; šla je dobrih 10 minut debela kakor najdebelejši orehi ali srednja kurja jajca. Od Ormoža in Sv. Miklavža do Središča in Drave je vse uničeno. Od koruze štrlijo kvišku le gole bilke, nekatere visoke samo še en decimeter; uničena je pšenica, kar še ni bilo požete, oves in detelja je zabita popolnoma v zemljo; tu in tam je celo odnesla zemljo ves krompir, da moli gol iz zemlje. Sadno drevje je skoraj golo; pod njim leži sklesčeno listje z letošnjimi in lanskimi mladikami, sadje je skoraj vse pobito; nad en dober decimeter ga je z listjem pod drevesi. Enako je trpelo tudi gozdno drevje. Na strešni opeki je naredila povsod luknjo, kamor je padla; streha izgleda grozno, posebno ona, ki je bila obrnjena proti toči. Ubila je mnogo domače kuretne in gozdnih ptičev. Uničeno je vse prek in prek, sadno drevje najmanj za dve leti. Najstarejši ljudje se ne spominjajo na kaj enakega. Ljudstvo obupuje, njegov trud je uničen, beda je grozna. Poslanci, izposlušajte nam pomoč!

